

Borgerlig demokrati i fare?

Våre kamerater i tyske Dem Volke dienen (Tjen Folket) skriver i teksten "Borgerlig demokrati i fare" at borgerskapet selv er av den oppfatning at det representative demokratiet står i fare for å bli et offer i klassekampen i nær framtid, midt i en imperialisme preget av den sykliske overproduksjonskrisa, økende arbeidsledighet og velferdskutt.

[Bürgerliche Demokratie in gefahr](#) (DVD)

Kameratene skriver at systemet knaker i sine forføyninger, og at det er klart og tydelig for herskerne at tilliten til "det representative demokratiet" er svekket. Dette kommer blant annet til uttrykk i at svært mange ikke deltar i valgene, eller at de stemmer blankt. Det kommer også til uttrykk i veksten i bevegelser som utfordrer etablissementet.

Kameratene skriver at dette er bra, for som Lenin skrev i "Staten og revolusjonen" tjener den borgerlig-demokratiske fasaden kun til å opprettholde herskerklassen og å skjule utbyttinga. De siterer Lenin som skriver at den demokratiske republikken er det beste politiske skallet for kapitalismen, men at uansett hvilken form borgernes styre kler seg i, vedvarer kapitalismens privateiendommen samt utbyttinga og undertrykkinga av arbeiderklassen.

Staten er en maskin i hendene på herskerklassen, for å utøve sin makt over andre klasser og hver eneste stat er en klassestat, uansett fasade, uansett regjeringsform. Demokrati betyr ikke at folket hersker, selv om borgerskapet liker å framstille det slik. Tvert om tilslører det borgerlige demokratiet at den kapitalistiske herskerklassen uansett har all makt.

I dag vokser derimot mistilliten mot systemet, mot de borgerlige institusjonene og maktorganene. Kameratene skriver at nå må selv borgerskapet innrømme at deres økonomiske orden

har brutt sammen og mislyktes. De nekter selvsagt å innse at hele det utbytende systemet, systemet de har skapt og som de lever av, har overlevd seg selv og nærmer seg sin undergang.

De forsøker å overleve videre ved å preke klassefred og gjennom sosialdemokrati, men er dømt til å mislykkes. Staten er en klassestat og klassekampen kan ikke stanses. Dette er en utviklingslov for samfunnet. Så lenge utbytting finnes kan ingen sosial reform eller endringer av lovverket endre systemets essens, dets innhold. Dermed fortsetter utbyttinga og statens repressive organer fortsetter å undertrykke de utbytta massene. Men undertrykking skaper alltid motstand og klassekampen kan dermed aldri undertrykkes fullstendig.